

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 29 stycznia 2026 r.

Poz. 652

WOJEWODA LUBELSKI

PN-II.4131.16.2026

Lublin, dnia 27 stycznia 2026 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

stwierdzające nieważność uchwały Nr XXVI/132/2025 Rady Gminy Adamów z dnia 30 grudnia 2025 r. w sprawie ustalenia wysokości diet oraz zwrotu kosztów podróży przewodniczącym organów wykonawczych jednostek pomocniczych Gminy Adamów, w części obejmującej § 1 w brzmieniu: „łącznie z kosztami podróży”

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVI/132/2025 Rady Gminy Adamów z dnia 30 grudnia 2025 r. w sprawie ustalenia wysokości diet oraz zwrotu kosztów podróży przewodniczącym organów wykonawczych jednostek pomocniczych Gminy Adamów, w części obejmującej § 1 w brzmieniu: „łącznie z kosztami podróży”.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXVI/132/2025 została doręczona organowi nadzoru w dniu 5 stycznia 2026 r.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy ustaliła wysokość diety dla przewodniczących organów wykonawczych Gminy Adamów.

Zgodnie z § 1 uchwały, ustala się dla przewodniczących organów wykonawczych jednostek pomocniczych Gminy Adamów, biorących udział w pracach organów gminy na zaproszenie tych organów, dietę *łącznie z kosztami podróży* w wysokości 300,00 zł (słownie: trzysta złotych).

W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja w brzmieniu: „*łącznie z kosztami podróży*” jest sprzeczna z art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Stosownie do brzmienia tego przepisu, rada gminy może ustanowić zasady, na jakich przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej będzie przysługiwała dieta oraz zwrot kosztów podróży służbowej.

Z treści przytoczonego przepisu wynika, że ustawodawca wyraźnie wyodrębnia dietę przysługującą przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy oraz zwrot kosztów podróży służbowych.

Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 30 października 2007 r., sygn. akt: II SA/Op 362/07: *"nie można utożsamiać pojęcia diety z kosztami podróży służbowej, albowiem pod pojęciem diety można rozumieć zwrot ogólnych kosztów związanych z pełnieniem funkcji,*

natomiast przez koszty podróży służbowej należałoby uważać koszty związane z wyjazdem podjętym w celu realizacji zadań wynikających z pełnionej funkcji (...)".

Powyższe potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 września 2016r., sygn. akt II OSK 1449/16 wywodząc, że *"za w pełni prawidłowe i zgodne z obowiązującą regulacją ustawową podkreślić wypada, że w art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wskazano, że rada gminy może ustanowić zasady, na jakich przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej będzie przysługiwała zarówno dieta, jak i zwrot kosztów podróży służbowej. Wyraźnie zatem rozgraniczono terminy "dieta" i "zwrot kosztów podróży służbowej". Skoro oba te pojęcia rozróżniono, to termin "dieta" nie może obejmować pojęcia "zwrot kosztów podróży służbowej". Jak trafnie wskazał skarżący kasacyjnie organ nadzoru, pojęcia te są wyraźnie wyodrębnione w cytowanym przepisie ustawy, co oznacza, że każde z nich posiada odrębne znaczenie prawne (...)"*.

Tym samym za niedopuszczalną należy uznać regulację § 1 uchwały, przewidującą, że koszty podróży służbowych ujęte zostały w ustalonej uchwałą diecie dla przewodniczących organów wykonawczych jednostek pomocniczych Gminy Adamów.

Uprawnienie rady gminy do przyznawania diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych nie może odbywać się na jakichkolwiek zasadach, lecz jedynie takich, które respektują obowiązujące prawo. Samodzielność podejmowania decyzji przez organy samorządu terytorialnego nie jest bowiem tożsama z dowolnością podejmowanych przez nie działań.

Uchwała podjęta na podstawie art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym ustawy o samorządzie gminnym jest aktem prawa miejscowego. Jako akt prawa miejscowego powinna być zredagowana w taki sposób, by dla przeciętnego adresata była zrozumiała, tzn. by adresat jej przepisów nie miał żadnych wątpliwości co do tego, jaką regułą postępowania wyznacza dany przepis, a organ stosujący ten przepis wiedział, w jaki sposób go zinterpretować.

Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Regulacja uchwały winna zapewniać ten sam poziom praw i obowiązków dla adresatów znajdujących się w identycznej sytuacji.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 1995 r. (sygn. akt SA/Gd 29949/94, OwSS 1996/3/91) uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego. Teza przedmiotowego orzeczenia będzie miała zastosowanie tym bardziej do aktów prawa miejscowego, które zawierają normy prawa powszechnie obowiązującego.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXVI/132/2025 we wskazanym zakresie jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Lubelski

Krzysztof Komorski

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Adamów
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Adamów